

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka, JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Milady Tomkové a Mgr. Jana Passera v právní věci stěžovatelky **A. I.**, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 2. 2006, č. j. 55 Az 18/2005 – 39,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhala zrušení usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 2. 2006, č. j. 55 Az 18/2005 – 39, kterým byl zamítnut její návrh na ustanovení právního zástupce z řad advokátů pro řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 1. 2005, č. j. OAM-3336/VL-07-ZA04-2004, jímž stěžovatelce nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a současně bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska toho, zda byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Ze soudního spisu vyplynulo, že při doručování usnesení krajského soudu nebyla stěžovatelka na adrese, kterou uvedla v kasační stížnosti, zastížena, a proto byla zásilka dne 24. 2. 2006 uložena u držitele poštovní licence (§ 46 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.) a stěžovatelce byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla (§ 50c odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Přitom byla stěžovatelka poučena, že nevyzvedne-li si zásilku do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i kdyby se adresát o uložení nedozvěděl (§ 50c odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Protože si stěžovatelka zásilku v uvedené lhůtě nevyzvedla, považuje se za den doručení pondělí 27. 2. 2006 (§ 50c odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Předání usnesení stěžovatelce dne 28. 2. 2006 tak nemohlo vyvolat žádné právní účinky.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil

počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, bylo pondělí 27. 2. 2006, je posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti pondělí 13. 3. 2006. Kasační stížnost však byla podána k poštovní přepravě až dne 14. 3. 2006.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, protože byla podána opožděně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. května 2006

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu